

lidt til. Det lykkeligste for alle Parter vilde være ved Samarbejde at skabe Betingelser for Frembringelse af Værdier og Løsning af Fordelingsspørgsmaalet, men det maatte være et Samarbejde paa lige Fod. — Aarsagen til den økonomiske Uligevægt kunde antagelig for en stor Del søges i, at det *økonomiske System* ikke længer var paa Højde med den tekniske Udvikling. Man burde derfor ind paa en tidssvarende *Skatte-, Rente-, Valuta- og Seddelpolitik*, der bragte Ejendoms-skatterne ned til Niveauet før Krigen, sænkede Renteniveauet til ca. 2½ pCt. og i Valutaspørgsmaalet fulgte Belgiens Eksempel ved gennem en Valutadevaluering at benytte Mønten i Tilpasningens Tjeneste.

Axel Dam (D. R.) betegnede Valget som en stor Sejr for alt det, som Retsforbundet havde været Modstander af: Valutacentralen, Planøkonomi, Statsregulering med Statsunderstøttelse, ikke blot til de fattige, der havde det nødtigt, men ogsaa til de rige, og det med næsten lige saa stort Beløb. Stemmetallene for Venstre og for Retsforbundet viste, at *Liberalismen* ikke havde Medvind for Tiden, men det betød ikke en Sejr for den socialistiske Idé og Liberalismens Fallit, thi Vælgerne havde ved dette Valg overhovedet ikke stemt for og imod Ideer. »Det var Hensynet til Pengepungen og Mad-Politikken, der lagde det tunge Lod i Vægtskaalen«. At det ikke var en politisk Idé, der havde sejret, og en anden, der havde lidt Nederlag, fremgik ogsaa af Udtalelser fra anden Side, der ytrede Sympati for Retsforbundets Ideer, men Tvivl om, at det i Øjeblikket kunde nytte at stemme for dem. Men hvis det saaledes var vanskeligt at opnaa Tilslutning til liberalistisk Politik, saa opnaaede et Parti ved at svinge den liberale Politik kun at miste sine bedste Vælgere. For Venstres Vedkommende viste Valget, at Partiet intet kunde vinde ved at gaa med til planøkonomiske Tvangsordninger, selv om disse netop tilsigtede Begunstigelser for den Klasse Vælgere, som Venstre især repræsenterede. — Med Hensyn til Aftalen mellem Retsforbundet og Det frie Folkeparti om *Deltagelse i Udvalgsarbejdet* erklærede *Axel Dam*, at den intet havde med politisk Alliance eller politisk Slægtskab at gøre; den gik kun ud paa, at hvert Parti suverænt skulde vælge et Medlem til egne Forslags Behandling.

Kommunisternes Ordfører, *Aksel Larsen*, kunde ikke dele *Axel Dams* Syn paa Sammensætningen af det Flertal, der havde sejret den 22. Oktober. Det Flertal, der stemte for Regeringen, var et Flertal, der stemte »mod Reaktionen, mod Fascismen, mod Militarismen og for Demokratiet«. De Befolkningslag, som havde givet Regeringspartierne eller Kommunistisk Parti deres Stemme, ønskede nu først og frem-